

Kyotóban már tavasz van

Kyotóban már tavasz van mondtad
egyszer egy hétfő délelőtt Genji
herceg páfrányfenyők közé húzódik
ne bántsa szemét a napfény annyira
hallgatlak közben szórakozottan
megtanulok leírni egy japán írásjelet
mint mindenben ebben is pontatlan vagyok
makacsul faggatlak melyik szobánk
néz majd kelet felé és közben égtájakkal
koccintanak az ablakok

Valentin-nap

unalmas kirakati giccs és szívsszezon
az utcán utánam intenek pedig ezt
a várost én már rég nem ismerem
csak a megbeszélte helyre emlékszem
pontosan nem hiszem hogy késnek
de gyorsítok inkább mire megérkezem
te már az asztalnál ülsz gyorsan beszélsz
megegyezünk valamiben ami nem fog
majd később az eszembe jutni a szomszéd
asztalnál valaki folyton ránk figyel
én Genji hercegről mesélek és egy kertről
és minden másképpen történik mint ahogyan
majd később meg fogom írni ha nem felejttem el

A menetjegyet

a menetjegyet már nem tudtam visszaváltani
egy nem létező hely most az állomás a termoszból
elfogy lassan a kávé a vágányt elfelejtik bemondani
ha megérkezem szállodát keresek a lakás címét ahol
majd vársz talán mindegyik füzetemből kitéptem

fellapozom aztán a telefonkönyveket a veled egyforma
vezetéknevű emberekre vagyok csak kíváncsi és elképzelem
milyen lenne ha az ott megadott utcákban laknál reggelente
mondjuk lenyírnád a fűvet a kertvárosi ház udvarán és még
pizsamában kijönnél integetve mikor a bejáratnál a taxim megáll

A cethalak természetéről

a spektrumon épp egy cethalat mutattak
a prófétás sztorit tudod azt nem mesélem el
azt hiszem most azonnal hajóra kéne szállnunk
megvárnaalak amíg minden kikötőt lefényképezek
aztán a képeket a tengerbe dobnánk és végre
nem mentetetőznénk csak néznénk hogy távolodik
tőlünk az a sok elmosódott körvonal ami egykor
a partot jelentette és mindkettőnk tudná pontosan
hogy a tengerfenékről most cetek figyelnek

Már csak cetekkel

mára már csak cetekkel álmodom és nem
riadok fel amikor csatornát váltasz mert hamar
megunod az összes adást egyszer talán majd
engem is a tengerfenéken találnak míg te
megvárod a tévében a folytatást de most
a reklám után is ugyanazt vetítik a szemhéjam
egyre jobban rángatózik ahogy álomban a legmélyebb
ponthoz érek te pedig rám teríted a tengerszín
ingedet mikor halkan a cetekhez beszélek